

[Finansministeren]

Udgiften til stipendier under den hidtidige ordning for Statens Uddannelsesstøtte samt tilskuddet til frie skoler og aftenskoler forventes at blive knap 0,2 mia kr. større end tidligere antaget.

De øvrige lovbundne tilskud er sat op med ca. 0,6 mia kr., hvoraf EFs markedsordninger udgør godt 0,4 mia kr. Dette modsvares af tilsvarende merindtægter fra EF. De resterende udgifter stiger med knap 0,2 mia kr. netto.

De øvrige udgifter uden for rammerne er som nævnt forøget med ca. 0,6 mia kr. Ændrede udgiftsskøn på boligområdet giver merudgifter på ca 0,4 mia kr., idet såvel rentesikringen som rentebidragene i medfør af indeksslåneordningen giver merudgifter. Rentesikringen er steget på grund af den højere rente, mens rentebidragene forøges væsentligst som følge af, at kursen for indeksslån har været væsentlig lavere end forudsat ved låneordningens indførelse. De resterende udgifter, der under ét stiger med ca. 0,2 mia kr., dækker dels over særlige indtægtsfinansierede merudgifter på knap 0,3 mia kr., dels over et fald i udgifterne til genoptræningsydelse på ca. 150 mill. kr.

6. *Indtægterne på udgiftsbudgettet* ventes at stige med knap 2,6 mia kr., hvoraf 0,8 mia kr. modsvares pris- og lønstigninger vedrørende udgifter, der er indtægtsdækkede, og som på finansloven var medtaget i pris- og lønreserven. Hertil kommer en stigning på 0,4 mia kr. som følge af EF-landbrugsordningerne. De resterende indtægter er fordelt på en lang række konti, hvoraf som de største skal anføres øgede indtægter fra DSB og P&T på knap 0,5 mia kr. og merindtægter på undervisningsområdet på 0,2 mia kr. som følge af bl.a. uddannelsesstøtten, undervisning af svært handicappede m.v.

7. På finansloven for 1982 var der afsat en reserve på 21,2 mia kr. til imødegåelse af *pris- og lønstigninger*. På tillægsbevillingsloven søges et merforbrug til pris- og lønregulering på 1,5 mia kr., især som følge af øgede udgifter i øvrigt. De 0,5 mia kr. vedrører udgifter og indtægter, der på finansloven var medtaget i pris- og lønreserven, men som på tillægsbevillingslovsforslaget er medtaget under øvrige udgifter samt indtægter på udgiftsbudgettet.

Afslutningsvis skal jeg nævne, at der i folketinget er vedtaget *ny lovgivning* med skønnede statslige merudgifter på ca. 350 mill.

kr., hvor der på finansloven var afsat 580 mill. kr. Mindreforbruget er hovedsagelig at finde på lov om jobskabelse samt lov om lære- og praktikpladser i den private sektor. Omvendt er der tiltrådt aktstykker på 130,6 mill. kr., medens den på finansloven optagne *tillægsbevillingsreserve* kun var 125 mill. kr. Under § 23. Finansministeriet blev der på FL 1982 opført en negativ budgetreguleringskonto på 375 mill. kr. Budgetreguleringskontoen er nu fuldt udmøntet ved besparelser på de enkelte udgiftsområder.

Jeg har hermed givet en beskrivelse af de væsentligste bevægelser, der kommer til udtryk i tillægsbevillingslovsforslaget, og skal i øvrigt henvise til lovforslagets enkelte bevillingsforslag med tilhørende anmærkninger.

Jeg skal herefter anbefale forslaget til tillægsbevillingslov for 1982 til det høje tings velvillige behandling.

Lykketoft (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om konto for ophavsmænd. (Lempelig skattemæssig behandling af kunstnere).

(Lovforslag nr. L 158).

Forslagsstillerne finder det vigtigt at understøtte en kulturel fornyelse – også gennem skattelovgivning, der letter vilkårene for udøvende kunstnere.

Derfor foreslår man, at der gives adgang til lempeligere beskatning af indtægt som ophavsmand til litterære og kunstneriske værker, når denne indtægt er høj i et enkelt indkomstår. Indtil $\frac{3}{4}$ af sådanne store indtægter som ophavsmand skal kunne fordeles til beskatning over de følgende fem indkomstår. Den del af indtægten som ophavsmand, der ikke beskattes straks, skal indsættes på en spærret konto og i stedet beskattes i takt med frigivelsen. Formålet med forslaget er at afbøde virkningerne af den progressive skatteskala for en meget speciel indtægtsart, der erhverves med ujævne mellemrum, ofte som frugten af en årrækkes ikke indtægtsgivende arbejdsindsats.

Ordningen skal ses på baggrund af de muligheder, der for alle selvstændige erhvervsdrivende er for at udjævne den skattepligtige indkomst over årene. F.eks. giver selskabsformen mulighed for alene at komme ind

[Lykketoft]

under skatteprogressionen. Muligheden for indskud på konto for ophavsmænd kan sammenlignes hermed.

Glistrup (FP):

Under henvisning til lovforslagets tekst og bemærkningerne hertil tillader jeg mig som ordfører for forslagsstillerne herved at fremsætte:

Forslag til lov mod skatteyderbetaling af kantiner m.v.

(Lovforslag nr. L 159).

Dorte Bennedsen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Det Nødvendige Seminarium.

(Beslutningsforslag nr. B 78).

Jeg skal i øvrigt henviser til forslaget tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Riishøj (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om præcisering af retningslinjerne for udstedelse af visum til sydafrikanske statsborgere.

(Beslutningsforslag nr. B 79).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om et centralorgan for forskningsbibliotekerne.

(Beslutningsforslag nr. B 80).

Den 31. marts 1982 havde folketinget 1. behandling af forslag til lov om biblioteker (L 144, folketingsåret 1981-82). Forslaget indebar bl.a., at en del af de store forskningsbiblioteker skulle flyttes fra undervisningsministeriet til ministeriet for kulturelle anliggender, og at der under kulturministeriet skulle etableres et fælles direktorat for folke- og forskningsbibliotekerne. Allerede ved 1. behandling af lovforslaget stod det klart, at der ikke ville kunne skabes flertal for overflytningen og for fællesdirektoratet.

Forslagsstillerne til nærværende beslutningsforslag beklager ikke, at der ikke kunne skabes et fælles direktorat. Men der er grund til at beklage, hvis ideerne om en fælles lov for folke- og forskningsbiblioteker dermed er skrinlagt. Der er et stort behov for en styrkelse af begge bibliotekssektorerne og af samarbejdet mellem dem. Det lovforslag til ændring af lov om folkebiblioteker m.v. og om folkeskolen (L 134, folketingsåret 1982-83), som ministeren for kulturelle anliggender nu har fremsat, indeholder ingen bestemmelser om forskningsbibliotekerne, og meget tyder på, at det vil tage nogen tid og kræve endnu nogle overvejelser, før der igen fremsættes et forslag om fælles lovgivning for folke- og forskningsbiblioteker.

Forskningsbibliotekerne kan imidlertid ikke vente på en løsning af nogle presserende problemer, indtil man engang ad åre når så vidt, at man igen forsøger at lave et fælles lovgrundlag for forsknings- og folkebiblioteker. Der er især to hovedproblemer for de danske forskningsbiblioteker, som trænger sig på:

Det ene problem er, at forskningsbibliotekernes budgetter er blevet meget hårdt ramt af de offentlige nedskæringer. Dette betyder, at forskningsbibliotekerne allerede i en årække ikke har kunnet følge med i udviklingen inden for forskning og uddannelse, hverken med hensyn til de mere traditionelle materialer som bøger og tidsskrifter, eller når der er tale om udviklingen af EDB-anvendelsen på f.eks. katalogområdet, i litteratursøgningen og inden for informationsformidlingen. Disse problemer bør løses ved en opprioritering af forskningsbibliotekernes budgetter på finansloven. Man må med andre ord fortsætte den linje, der blev lagt ved behandlingen af finansloven for 1983, hvor nogle af de store forskningsbiblioteker for første gang i mange år fik forhøjet deres budgetter til materialeindkøb.

Det andet problem er, at der i forskningsbibliotekerne er en lang række fælles problemer og fælles opgaver, der bør løses af et centralorgan for forskningsbibliotekerne fastsat ved lov og med finansiering dels gennem årlige bevillinger på finansloven, dels gennem en rådighedssum. Ud over at folketinget ved vedtagelse af en sådan lovgivning vil kunne styrke forskningsbibliotekerne på meget vigtige områder, vil centralorganet også